

Kanpotik nator!

Goizeko lehen printzekin begiak ireki,
hau ez da nirea
ez dator bat nirekin,
leku arrotz honetan ez dut lekurik.
Mesedez ez nazazue tirokatu zuen hitzekin!
Gaizkile gisa fitxaturik
etorkin izenaren zama bizkarrean dakart.
Herri ezezagun honetan bueltaka nabil,
ez dut sorbaldan inoren eskurik.
Ikasi dut bertako hizkuntza
baina ezin dut komunikatu zuekin.
Zure aire berdina arnasten dut
zure paisai bera ikusten dut
zure amets berberekin gozatzen dut,
ez al dut zure errespetua merezi?
Zapore garratzez kalean gora noala
irri gozo batek ihes egin dit
ezti artean ezkutatutako geroari begiratu.
Balantzaka, ez dut nora hilik erori,
lur honek ez du nire gorputzarekin zikintzerik merezi
nire hilotzarentzat ez dago hilerririk.
Baina oraindik atsekabez jositako soineko hau
gainean eramango dut sarri.
Lurraldean mugak zeharkatu ditut,
baina ezin dut! Herri honen bihotza zeharkatu.
Etorkizunean, ez ditut zapalduko
txikitako lorratzak,
izana eta ezina atzean utzirik
kanpotar izatearen itzala daramat kateekin loturik.
Gustura oihukatuko nuke askatasuna
baina ez nazazue zuen begiradekin iltzatu.
Malko ugari isuri ditut sorterrian,
eta hemen botako dut bizitzearen izerdia.
Kanpotar dudan odol hau
herri honengatik emango nuke.
Bizi hobe baten bila
eskutatik ihes egin dit izarretara,
nire zainetan itxaropena dabil,
zoriontasuna berriz ezkutaketetan jolasten.
Ur basati hauetan erretzen naiz
sutan berriz ito,
nola aurre egin honi?
Ireki zuen bihotza
inguratzen duen harresi hori.
Utzi hemen bizitzen, mesedez!
Bizia arnasten inongo kezka barik.